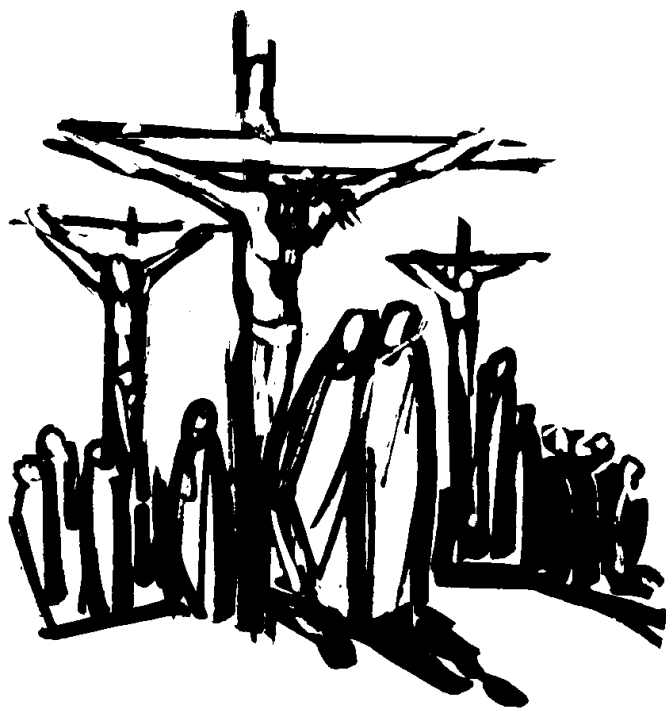

PAŠIJE

PODLE EVANGELISTY LUKÁŠE

Pozdrav

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Píseň 309, sloky 1-3 (Lásku Syna Božího)

1. Lásku Syna Božího, Pána Jezu Krista,
krále kněze věčného ctěte srdce lidská.
Velmi nás zamiloval, beze vsí lítosti
za nás se obětoval z pouhé své milosti.
2. Soudce ustanovený, kněz, král spravednosti,
proroky osvědčený, plný nevinnosti,
soudu ráčil se poddat, Bohem zřízenému,
dobrovolně se vydat člověku hříšnému.
3. Ohavnou smrt na se vzal, svatým Bohem kletou,
velikou pokutu dal za hřích lidstva: krev svou,
když se na kříž dal přibít; ač je Pán všech pánů,
nechtěl z kříže sestoupit pro naši záchranu.

Introit (Izaiáš 49, 7n)

Toto praví Hospodin, vykupitel Izraele, jeho Svatý, tomu, který je v opovržení, jehož si kdejaký pronárod hnusí, služebníku vládců: Spatří tě králové a povstanou, a velmožové se skloní kvůli Hospodinu, který je věrný, kvůli Svatému Izraele, který tě vyvolil. Toto praví Hospodin: Odpovím ti v čase přízně, pomohu ti v den spásy, budu tě opatrovat, dám tě za smlouvu lidu, abys pozvedl zemi a zpuštěná dědictví vrátil.

Modlitba

Ó Bože, jenž nechceš smrt hříšníka, ale jeho obrácení a život, přijmi dobrotivě modlitby svého lidu, který tě hledá celým srdcem. Dej nám být ve tvé službě horlivými a zachovávej nás stále ve své milosti, abychom měli přístup k dokonalým darům, které pro nás máš ve svém království, skrze Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Úvod

Ke svému povzbuzení nyní uslyšíme příběh Ježíšova utrpení a smrti, jak jej zapsal evangelista Lukáš. Budeme jej číst od 22. kapitoly a po jednotlivých oddílech evangelia uslyšíme vždy svědectví proroka Izaiáše.

Pašijní čtení a společný zpěv

Lukáš 22, 1-6

Blížil se svátek nekvašených chlebů, velikonoce. Velekněží a zákoníci přemýšleli, jak by ho zahubili; báli se však lidu. Tu vstoupil satan do Jidáše, nazývaného Iškarjotský, který byl z počtu Dvanácti. Odešel, aby se domluvil s velekněžími a veliteli stráže, že jim ho zradí. Oni se zaradovali a dohodli se, že mu dají peníze. Jidáš s tím souhlasil a hledal vhodnou příležitost, aby jim ho vydal, až při tom nebude zástup.

Lukáš 22, 7-13

Nastal den nekvašených chlebů, kdy měl být zabit velikonoční beránek. Ježíš poslal Petra a Jakuba a řekl jim: „Jděte a připravte nám beránka, abychom slavili velikonoční večeři.“ Oni mu řekli: „Kde chceš, abychom ji připravili?“ Řekl jim: „Když vejdete do města, potkáte člověka, který nese džbán vody. Jděte za ním do domu, do něhož vejde, a řekněte hospodáři: ‘Mistr ti vzkazuje: Kde je světnice, v níž bych jedl se svými učedníky velikonočního beránka?’ A on vám ukáže upravenou velkou horní místnost; tam připravte večeři.“ Odešli a našli všechno, jak jim řekl, a připravili velikonočního beránka.

Lukáš 22, 14-20

Když nastala hodina, usedl ke stolu a apoštolové s ním. Řekl jim: „Velice jsem toužil jísti s vámi tohoto beránka, dříve, než budu trpět. Neboť vám pravím, že ho již nebudu jíst, dokud vše nedojde naplnění v království Božím.“ Vzal kalich, vzdal díky a řekl: „Vezměte a podávejte mezi sebou. Neboť vám pravím, že od této chvíle nebudu pít z plodu vinné révy, dokud nepřijde království Boží.“ Pak vzal chléb, vzdal díky, lámal a dával jim se slovy: „Toto je mé tělo, které se za vás vydává. To čiňte na mou památku.“ A právě tak, když bylo po večeři, vzal kalich a řekl: „Tento kalich je nová smlouva zpečetěná mou krví, která se za vás prolévá.“

Izaiáš 25, 6-8a

Hospodin zástupů připraví na této hoře všem národům hostinu tučnou, hostinu s vyzrálým vínem, jídla tučná s morkem, víno vyzrálé a přečištěné. Na této hoře odstraní závoj, který zahaluje všechny národy, příkryvku, která příkryvá všechny pronárody. Panovník Hospodin provždy odstraní smrt a setře slzu z každé tváře.

Píseň 22, sl. 8 (Bože, můj Bože, proč's mne opustil)

8. Od tebe chvála má, když dlíti smím ve shromáždění velkém obětním, a sliby své před těmi vyplním, kdo se tě bojí.
Jíst budou chudí u stolu Božího až dosyta, a ti, kdo hledají ho, chváliti budou srdcem Nejvyššího již na věky.

Lukáš 22,21-23

„Avšak hle, můj zrádce je se mnou u stolu. Syn člověka jde, jak je určeno, běda však tomu člověku, který ho zrazuje.“ A oni se začali mezi sebou dohadovat, který z nich je ten, kdo to učiní.

Lukáš 22,24-30

Vznikl mezi nimi spor, kdo z nich je asi největší. Řekl jim: „Králové panují nad národy, a ti, kdo jsou u moci, dávají si říkat dobrodinci. Avšak vy ne tak: Kdo je mezi vámi největší, buď jako poslední, a kdo je v čele, buď jako ten, který slouží. Neboť kdo je větší: ten, kdo sedí za stolem, či ten, kdo obsluhuje? Zdali ne ten, kdo sedí za stolem? Ale já jsem mezi vámi jako ten, který slouží. A vy jste ti, kdo se mnou v mých zkouškách vytrvali. Já vám udělují království, jako je můj Otec udělil mně, abyste v mém království jedli a pili u mého stolu; usednete na trůnech a budete soudit dvanáct pokolení Izraele.“

Lukáš 22,31-38

„Šimone, Šimone, hle, satan si vyžádal, aby vás směl tříbit jako pšenici. Já jsem však za tebe prosil, aby tvá víra neselhal; a ty, až se obrátíš, buď posilou svým bratřím.“ Řekl mu: „Pane, s tebou jsem hotov jít i do vězení a na smrt.“ Ježíš mu řekl: „Pravím ti, Petře, ještě se ani kohout nezove, a ty už třikrát zapřeš, že mne znáš.“ Řekl jim: „Když jsem vás vyslal bez měšce, mošny a obuvi, měli jste v něčem nedostatek?“ Oni mu odpověděli: „Neměli.“ Řekl jim: „Nyní však, kdo má měšec, vezmi jej a stejně tak i mošnu; kdo nemá, prodej plášť a kup si meč. Pravím vám, že se na mě musí naplnit to, co je psáno: 'Byl započten mezi zločince.' Neboť to, co se na mne vztahuje, dochází svého cíle.“ Oni mu řekli: „Pane, tu jsou dva meče.“ Na to jim řekl: „To stačí.“

Izaiáš 53,11b-12

Tím, co zakusí, získá můj spravedlivý služebník spravedlnost mnohým; jejich nepravosti on na sebe vezme. Proto mu dávám podíl mezi mnohými a s četnými bude dělit kořist za to, že vydal sám sebe na smrt a byl počten mezi nevěrníky.“ On nesl hřích mnohých, Bůh jej postihl místo nevěrných.

Píseň 468, sl. 1-2 (Křesťané pravdy Boží)

1. Křesťané, pravdy Boží praví milovníci,
pro Kristovo učení násilí trpící,
přijmětež potěšení z jeho zaslíbení,
abyste byli stáli v těžkém pokušení.
2. Vezměte ku příkladu jeho život svatý,
jenž, jsa Pán všemohoucí, nebyl lidem vzácný;
strast, bolest i chudobu milerád podstoupil,
aby nás z věčné bídy tak hříšné vykoupil.

Lukáš 22,39-46

Potom se jako obvykle odebral na Olivovou horu; učedníci ho následovali. Když došel na místo, řekl jim: „Modlete se, abyste neupadli do pokušení.“ Pak se od nich vzdálil, co by kamenem dohodil, klekl a modlil se: „Otče, chceš-li, odejmi ode mne tento kalich, ale ne má nýbrž tvá vůle se staň.“ Tu se mu zjevil anděl z nebe a dodával mu síly. Ježíš v úzkostech zápasil a modlil se ještě usilovněji; jeho pot kanul na zem jako krůpěje krve. Pak vstal od modlitby, přišel k učedníkům a shledal, že zármutkem usnuli. Řekl jim: „Jak to, že spíte? Vstaňte a modlete se, abyste neupadli do pokušení.“

Lukáš 22,47-53

Ještě ani nedomluvil, a hle, zástup, a vpředu ten, který se jmenoval Jidáš, jeden z Dvanácti; přistoupil k Ježíšovi, aby ho políbil. Ježíš mu řekl: „Jidáš, políbením zrazuješ Syna člověka?“ Když ti, kteří byli s Ježíšem, viděli co nastává, řekli: „Pane, máme se bít mečem?“ A jeden z nich napadl sluhu veleknězova a uťal mu pravé ucho. Ježíš však řekl: „Přestaňte s tím.“ Dotkl se jeho ucha a uzdravil ho. Pak řekl Ježíš těm, kteří pro něho přišli, kněžím, velitelům stráže a starším: „Jako na povstalce jste na mne vyšli s meči a holemi. Denně jsem byl mezi vámi v chrámě, a nevztáhli jste na mne ruce. Ale toto je vaše hodina, vláda tmy.“

Izaiáš 51,22

Toto praví tvůj Panovník Hospodin, tvůj Bůh, jenž vede spor svého lidu: „Hle, беру ti z rukou ten pohár závratí, ten kalich, pohár mého rozhořčení; už nikdy z něho nebudeš pít.“

Píseň 326, sl. 3 (Jezu Kriste, tobě díky)

3. Ty jsi, Pane, bdělý strážce,
jenž myslí věrně na své stádce,
tvá láska všechny objímá.

V postu, modlitbě a bdění
 ses chystal na své utrpení,
 tvé oko nikdy nedřímá.
 Jsem mdlý a nemám sil,
 však tys mě probudil,
 abych nevzdal, můj Ježíši, boj zítřejší,
 jenž čeká na tvé nejbližší.

Lukáš 22,54-62

Pak ho zatkli a odvedli do veleknězova domu. Petr šel zpozvdálí za nimi. Když zapálili uprostřed nádvoří oheň a sesedli se okolo, přisedl mezi ně i Petr. A jak seděl tváří k ohni, všimla si ho jedna služka, pozorně se na něj podívala a řekla: „Tenhle byl také s ním!“ Ale on zapřel: „Vůbec ho neznám.“ Zakrátko ho spatřil někdo jiný a řekl: „Ty jsi také jeden z nich.“ Petr odpověděl: „Nejsem!“ Když uplynula asi hodina, tvrdil zase někdo: „I tenhle byl určitě s ním, vždyť je z Galileje!“ Petr řekl: „Vůbec nevím, o čem mluvíš!“ A ihned, ještě než domluvil, zakokrhal kohout. Tu se Pán obrátil a pohleděl na Petra; a Petr se rozpomenul na slovo, které mu Pán řekl: „Dřív než dnes kohout zakokrhá, zapřeš mne třikrát.“ Vyšel ven a hořce se rozplakal.

Lukáš 22,63-65

Muži, kteří Ježíš hlídali, posmívali se mu a bili ho; zavázali mu oči a ptali se ho: „Hádej, proroku, kdo tě uhodil.“ A ještě mnoha jinými slovy ho uráželi.

Lukáš 22,66-71

Jakmile nastal den, shromáždili se starší z lidu, velekněží a zákoníci, odvedli ho před svou radu a řekli mu: „Jsi-li Mesiáš, pověz nám to.“ Odpověděl jim: „I když vám to řeknu, neuvěříte. Položím-li otázku já vám, neodpovíte. Ale od této chvíle bude Syn člověka sedět po pravici všemohoucího Boha.“ Tu mu řekli všichni: „Jsi tedy Syn Boží?“ On jim odpověděl: „Vy sami říkáte, že já jsem.“ Oni řekli: „Nač ještě potřebujeme svědectví? Vždyť jsme to slyšeli z jeho úst.“

Izaiáš 50,5-7a

Panovník Hospodin mi otevřel uši a já nevzdoruji ani neuhýbám nazpět. Nastavuji záda těm, kteří mě bijí, a své líce těm, kdo rvou mé vousy, neukrývám svou tvář před potupami a poplíváním. Panovník Hospodin je moje pomoc, proto nemohu být potupen.

Píseň 310, sl. 6-7 (Šel přes potok Cedron k hoře)

6. Dej pomoc k následování tě v zdejším utrpení,
vděčnu být za vykoupení a od ďábla zproštění,
tebe se vždy přidržeti, v tvých šlépějích kráčetí,
7. abychom za tebou jdouce, na tě vždycky hledíce,
došli místa rozkošného, utěšení věčného,
kde ty již s Otcem kraluješ, na věky víc neumřeš.

Lukáš 23, 1-7

Tu povstalo celé shromáždění a odvedli ho k Pilátovi. Vznegli proti němu žalobu: „Podle našeho zjištění rozvrací tento člověk náš národ, brání odvádět císaři daně a prohlašuje se za Mesiáše krále.“ Pilát mu položil otázku: „Ty jsi král Židů?“ On mu odpověděl: „Ty sám to říkáš.“ Pilát řekl velekněžím a zástupům: „Já na tomto člověku žádnou vinu neshledávám.“ Ale oni na něj naléhali: „Svým učením pobuřuje lid po celém Judsku; začal v Galileji a přišel až sem.“ Jakmile to Pilát uslyšel, otázal se, zda je ten člověk z Galileje. Když se dověděl, že podléhá Herodově pravomoci, poslal ho k němu, protože Herodes byl právě v těch dnech také v Jeruzalémě.

Lukáš 23, 8-12

Když Herodes Ježíše spatřil, velmi se zaradoval; už dávno si ho totiž přál vidět, poněvadž o něm mnoho slyšel, a doufal, že uvidí, jak dělá nějaký zázrak. Kladl mu mnoho otázek, ale on mu na nic neodpovídal. Byli při tom i velekněží a zákoníci a neústupně na něj žalovali. Tu se od něho Herodes se svými vojáky pohrdavě odvrátil, vysmál se mu, dal ho obléci ve slavnostní šat a poslal ho zase k Pilátovi. Toho dne se Herodes a Pilát stali přáteli; před tím totiž bylo mezi nimi nepřátelství.

Lukáš 23, 13-25

Pilát svolal velekněze, členy rady i lid a řekl jim: „Přivedli jste přede mne tohoto člověka, že pobuřuje lid; já jsem ho, jak vidíte, před vámi vyslechl a neshledal jsem na něm nic, z čeho jej obviňujete. Ani Herodes ne; vždyť nám ho poslal zpět. Je zřejmé, že nespáchal nic, proč by zasluhoval smrt. Dám ho na místě potrestat a pak ho propustím.“ Musel jim totiž o svátcích propustit vždy jednoho člověka. Ale oni všichni najednou křičeli: „Pryč s ním! Propust' nám Barabáše!“ To byl člověk, kterého uvrhli do vězení pro jakousi vzpuru ve městě a vraždu. Tu k nim Pilát znovu promluvil, neboť chtěl Ježíše propustit. Avšak oni křičeli: „Na kříž, na kříž s ním!“ Promluvil k nim potřetí: „Čeho se vlastně dopustil? Neshledal jsem na něm nic, proč by měl zemřít. Dám ho zbičovat a pak ho propustím.“ Ale oni na něm

s velkým křikem vymáhali, aby ho dal ukřižovat; a jejich křik se stále stupňoval. A tak se Pilát rozhodl jim vyhovět. Propustil toho, který byl vsazen do vězení pro vzpouru a vraždu a o kterého žádali; Ježíše vydal, aby se s ním stalo, co chtěli.

Izaiáš 52, 13-15

Hle, můj služebník bude mít úspěch, zvedne se, povznesse a vysoko se vyvýší. Jak mnozí ztrnuli úděsem nad tebou! Jeho vzezření bylo tak znetvořené, že nebyl podoben člověku, jeho vzhled takový, že nebyl podoben lidem. Avšak on pokropí mnohé pronárody krví, před ním si králové zakryjí ústa, protože spatří, co jim nebylo vyprávěno, porozumějí tomu, o čem neslyšeli.“

Píseň 2, sl. 1 a 4 (Proč se tak bouří národové)

1. Proč se tak bouří národové zde
a lidé marné věci v myslí mají?
Oč jejich vládcům v tajných radách jde
a nač si stále tady jenom hrají?
“Hospodinovy svazky roztrhněme!“,
hřímají směle v nadutosti své,
“Pomazaného jeho zavrhněme,
jho jejich shodíme!“, druhá tak druh zve.
4. Nuž králové a zemští soudcové,
ted' srozumějte již a poučte se!
K své službě Hospodin vás ještě zve,
v bázni se třeste, též však veselte se.
Líbejte Syna, aby ani málo,
hněv jeho nevzplál cestou k zkáze vám.
Blažení všichni, kterým nepřestalo
doutání v něho svítit navzdor tmám.

Lukáš 23, 26-31

Když jej odváděli, zastavili nějakého Šimona z Kyrény, který šel z pole, a vložili na něho kříž, aby jej nesl za Ježíšem. Za ním šel veliký zástup lidu; ženy nad ním nařikaly a oplakávaly ho. Ježíš se k nim obrátil a řekl: „Dcery jeruzalémské, nade mnou neplačte! Plačte nad sebou a svými dětmi; hle, přicházejí dny, kdy budou říkat: ‘Blaze neplodným, blaze těm, které nikdy nerodily a nekojily!’ Tehdy ‘řeknou horám: Padněte na nás, a pahrbkům: Přirýjte nás!’ Neboť děje-li se toto se zeleným stromem, co se stane se suchým?“

Lukáš 23, 32-38

Spolu s ním byli vedeni na smrt ještě dva zločinci. Když přišli na místo, které se nazývá Lebka, ukřižovali jej i ty zločince, jednoho po jeho pravici a druhého po levici. Ježíš řekl: „Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.“ O jeho šaty se rozdělili losem. Lid stál a díval se. Členové rady se mu vysmívali a říkali: „Jiné zachránil, ať zachrání sám sebe, je-li Mesiáš, ten vyvolený Boží.“ Posmívali se mu i vojáci; chodili k němu a podávali mu ocet a říkali: „Když jsi židovský král, zachraň sám sebe.“ Nad ním byl nápis písmem řeckým, latinským a hebrejským: „Toto je král Židů.“

Lukáš 23, 39-43

Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal: „To jsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!“ Tu ho ten druhý okřikl: „Ty se ani Boha nebojíš? Vždyť jsi sám odsouzen ke stejnému trestu. A my jsme odsouzeni spravedlivě, dostáváme zaslouženou odplatu, ale on nic zlého neudělal.“ A řekl: „Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království.“ Ježíš mu odpověděl: „Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji.“

Izaiáš 53, 3-5

Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl, muž plný bolesti, zkoušený nemocí, jako ten, před nímž si člověk zakryje tvář, tak opovržený, že jsme si ho nevážili. Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen. Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni.

Píseň 324, sl. 1 a 4 (Pane, ty jsi hoden chvály)

1. Pane, ty jsi hoden chvály, chci ti zpívat ze všech sil.
Tebe za mne rány pálí, za to, co já zavinil.
Z duše mizí stará tíž, když se ke mně přiblížíš;
lidskou křížovaný zlostí po mně toužíš v mé nízkosti.
4. Vírou držet se tě, Pane, to je nejlepší, co znám.
Milost tvá ať se mi stane, k tobě ruce pozvedám,
k tobě, který z kříže teď dáváš i mně odpověď:
„Znám tvé žaly. V pokoji jdi. Tvoje hříchy odpouštím ti.“

Lukáš 23, 44-49

Bylo už kolem poledne; tu nastala tma po celé zemi až do tří hodin, protože se zatmělo slunce. Chránová opona se roztrhla v půli. A Ježíš zvolal mocným hlasem: „Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.“ Po těch slovech skonal. Když setník viděl, co se stalo, velebil Boha a řekl: „Tento člověk byl vskutku spravedlivý.“ A ti, kdo se v celých zástupech sešli na tu podívanou, když viděli, co se stalo, odcházeli bijíce se do prsou. Všichni jeho přátelé stáli opodál, i ženy, které Ježíše doprovázely z Galileje a všechno to viděly.

Lukáš 23, 50-56

Členem židovské rady byl muž jménem Josef, člověk dobrý a spravedlivý, který nesouhlasil s jejich rozhodnutím a činem. Pocházel z židovského města Arimatie a patřil k těm, kdo očekávali království Boží. Ten přišel k Pilátovi a požádal ho o Ježíšovo tělo; sňal je z kříže, zavinul do plátna a položil do hrobu, vytesaného ve skále, kde ještě nikdo nebyl pochován. Byl pátek a začínala sobota. Ženy, které šly s Ježíšem z Galileje, šly za ním; viděly hrob i to, jak bylo tělo pochováno. Potom se vrátily, aby připravily vonné masti a oleje. Ale v sobotu zachovaly podle příkázání sváteční klid.

Izaiáš 53, 7-10

Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel; jako beránek vedený na porážku, jako ovce před stříhači zůstal němý, ústa neotevřel. Byl zadržen a vzat na soud. Kdopak pomyslí na jeho pokolení? Vždyť byl vyťat ze země živých, raněn pro nevěrnost mého lidu. Byl mu dán hrob se svévolníky, s boháčem smrt našel, ačkoli se nedopustil násilí a v jeho ústech nebylo lsti. Ale Hospodinovou vůlí bylo zkrušit ho nemocí, aby položil svůj život v oběť za vinu. Spatří potomstvo, bude dlouho živ a zdárně vykoná vůli Hospodinovu.

Píseň 314 (Pán Kristus, Syn Boží věčný)

1. Pán Kristus, Syn Boží věčný, přišel mezi lid nevděčný, evangelium jim kázal, Otce svého vůli hlásal.
2. Činil divy převeliké. Jimi z pokuty všeliké věrné své vysvobozoval, ďáblovy moci zprošťoval.
3. Vymítav mocně ďábelství, ruší v nás jeho království, jehož se on lstivě ujal, když prvního člověka jal.
4. Ale Kristus, Adam nový, napraví pád ten hotový, Zápasil s ním, jemu místa nikde nedává dojista.
5. Zdolal oděnce silného, zabral dům i kořist jeho, království své vysvobodil, aby moc svou v ně uvedil.

6. Ještě to i podnes činí, při kom sobě kdy umíní,
že z něho d'ábla přezlého vymítá i skutky jeho.
7. Duchem svatým obdaruje, slovem víry osvěcuje,
království své v něm vzdělává, víru spasitelnou dává.
8. Ó činiž v nás své království, vymítej každé d'abelství!
Dej, ať nad zlým vítězíme, dokud na světě bydlíme.

Večeře Páně

Modlitba

Modleme se: Všemohoucí Bože! Dal jsi nám svého jediného milého Syna, aby se stal obětí za naše hříchy a zároveň příkladem dokonalého života. Dej nám tu milost, abychom vděčně přijali spásu, kterou nám získal. Pomoz nám také, abychom šli věrně cestou, kterou jsi nám otevřel skrze Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Požehnání

Bůh pokoje, který pro krev stvrzující věčnou smlouvu vyvedl z mrtvých velikého pastýře ovcí, našeho Pána Ježíše, necht' vás posílí ve všem dobrém, abyste plnili jeho vůli; on v nás působí to, co se mu líbí, skrze Ježíše Krista. Jemu buď sláva na věky věků! Amen.

Píseň 322, 1-2 (Ó Beránku nevinný)

1. Ó Beránku nevinný, jenž za nás na kříži umřel,
náš rukojmě jediný, trpělivost velikou's měl.
Na sebe's hříšných mzdu vzal, by žádný z nás nezoufal.
Smiluj se nad námi, ó Jezu, ó Jezu.
2. Ó Beránku nevinný, jenž za nás na kříži umřel.
Náš rukojmě jediný, trpělivost velikou's měl.
Na sebe's hříšných mzdu vzal, by žádný z nás nezoufal.
Rač nám dát pokoj svůj, ó Jezu, ó Jezu.

(podle Agendy ČCE, 1988)

